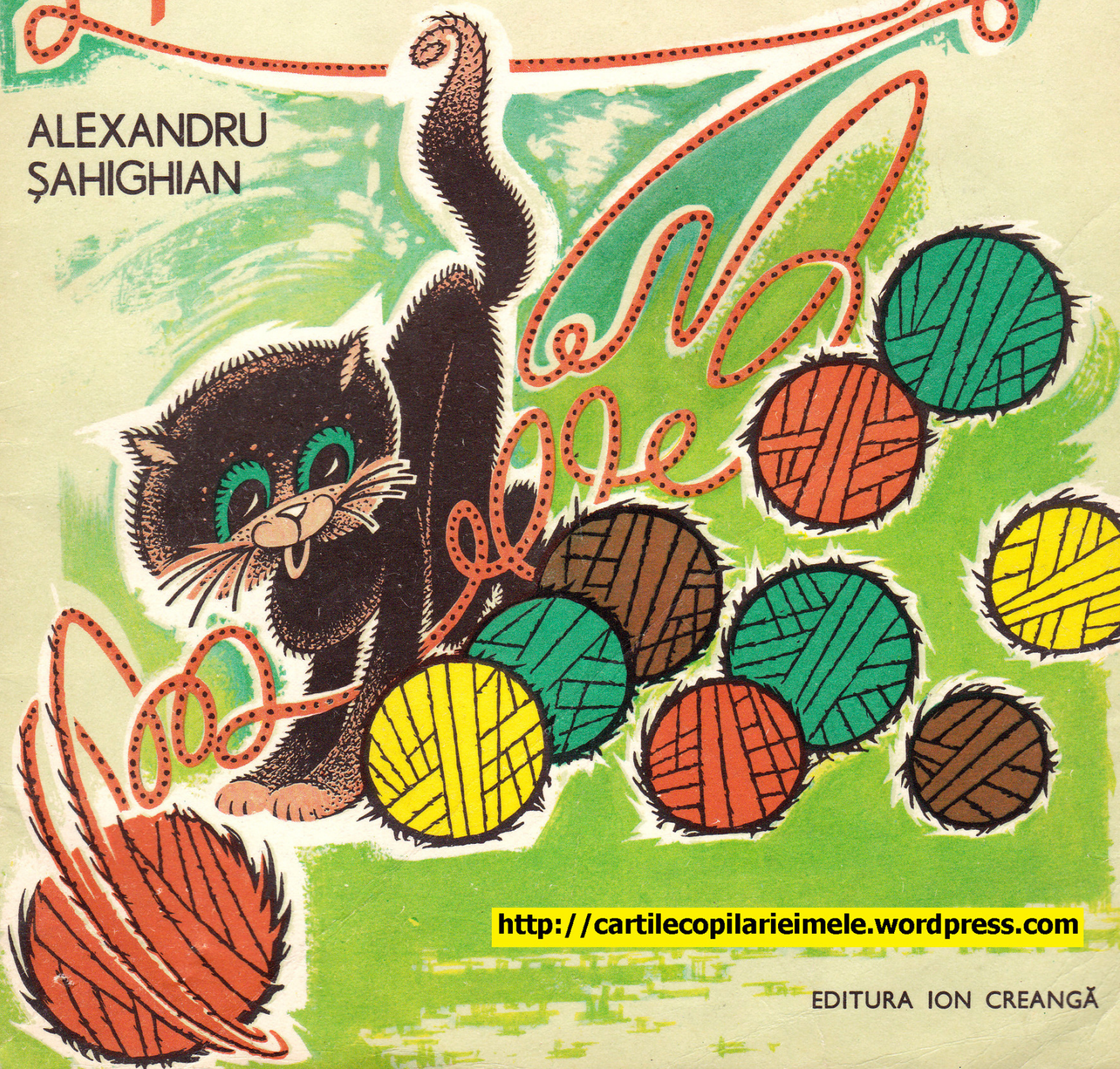

Dacă numeri pîn-la Zece...

ALEXANDRU
ŞAHIGHIAN

<http://cartilecopilariemele.wordpress.com>

EDITURA ION CREANGĂ

ALEXANDRU ȘAHIGHIAN

*Dacă numeri
în-la Lee...*

Ediția a II-a

ILUSTRAȚII DE
RAISA ISNEAZOVA

Editura Ion Creangă — București, 1981

Dacă numeri pîn-la zece Nimeni nu te-ntrece...

epuroaica Ochi-sașii
Are zece pui zglobii,
Dar fricoși, nevoie mare,
C-au uitat și de mîncare.
Stau grămadă, parcă-s mingi,
N-ar fugi nici să-i împingi.
La răcoare-n pădurice
Mama-i cheamă și le zice:
— Puii mei cu blănuri sure,
Hai fuguța în pădure,

V-am pus masă cu lăptuci,
Păpădie, morcovi dulci,
Iarbă-aveți cît n-ați visat
Numai bună de mîncat.
— Vai, mi-e foame! zice-un pui.
Altul spune:
— Pofta-n cui!
Ne e foame tuturor,
Dar să pleci nu e ușor.
Și ce iarbă se zărește
Peste drum! Cum mai lucește!

— Ce de bunătați la maica!

Strigă-ntruna iepuroaica.

Iarbă dulce și gustoasă,

Haide, nu veniți la masă?

Ce mai stați și așteptați

Și de frică tremurați?

— Ce să fac, zice tărcatul?

Drumul cum să-l trec de-a latul,

De mă vede vreun copoi,

Vai de mine și de voi!

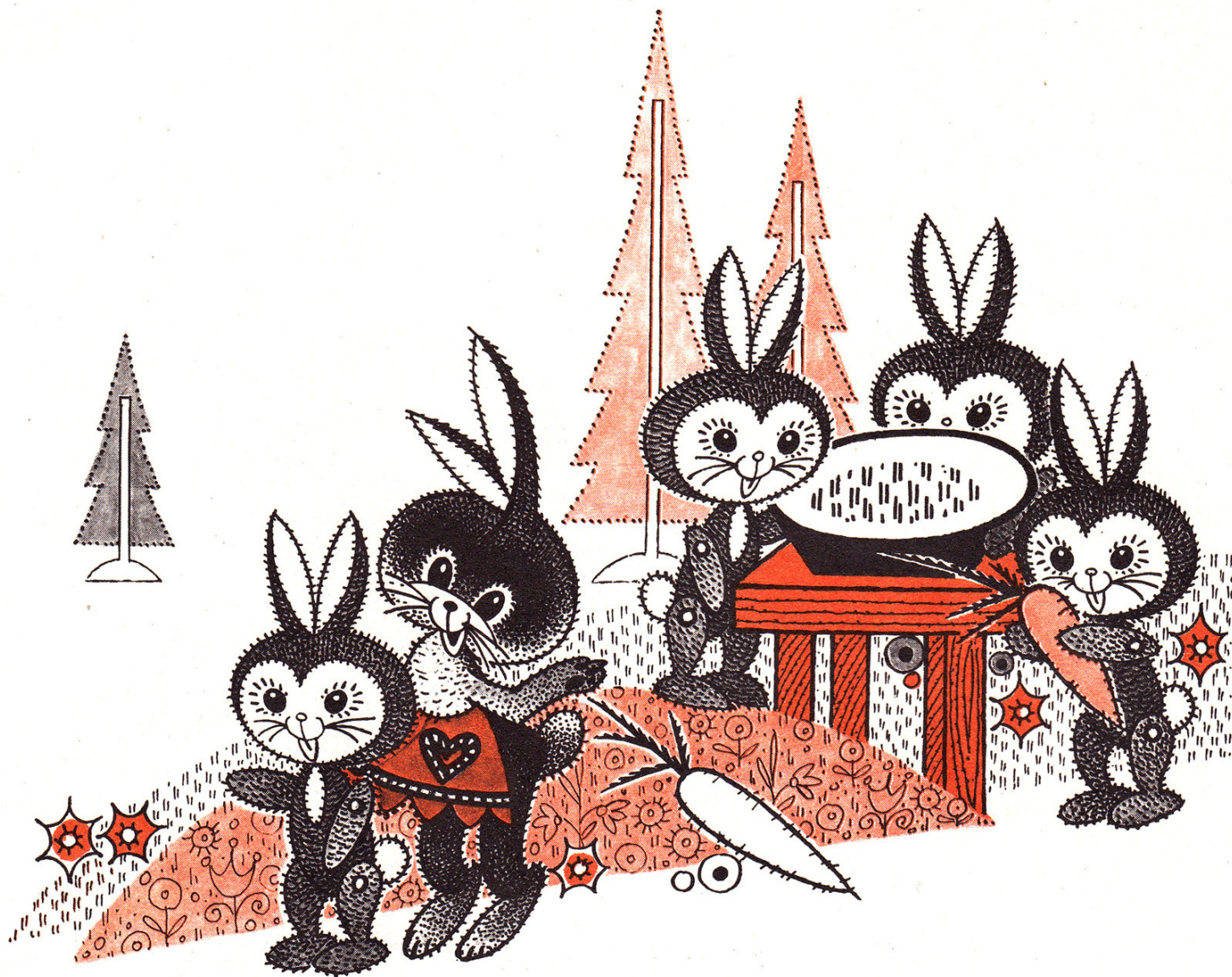
Dar cel mic se hotărăște,

Face-o tumbă și-o tulește.

Și ajuns lângă măicuță,

Face semne din lăbuță.

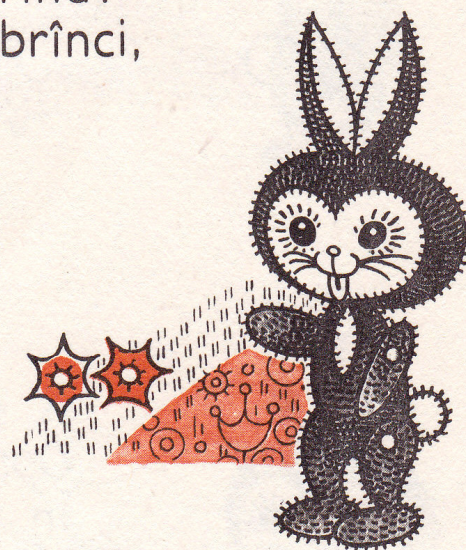

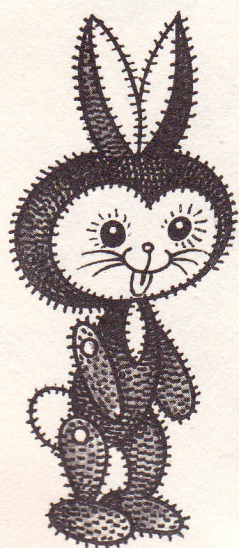
Altul sare-acum. Sînt doi
La mîncare, în zăvoi.
Iepuroaica îi zorește
Și cum vin îi socotește.
Încă unu-i lîngă ei.
Rod verdeața cîteșitrei.
Altu-aleargă plin de teamă —
Patru pui sînt lîngă mamă.
Surul vine tremurînd:

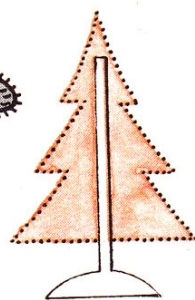
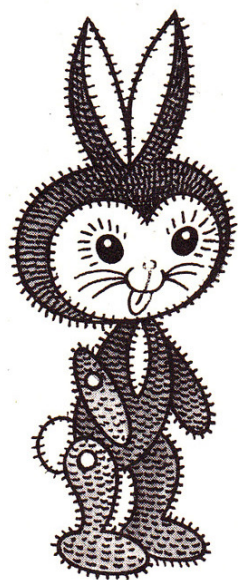
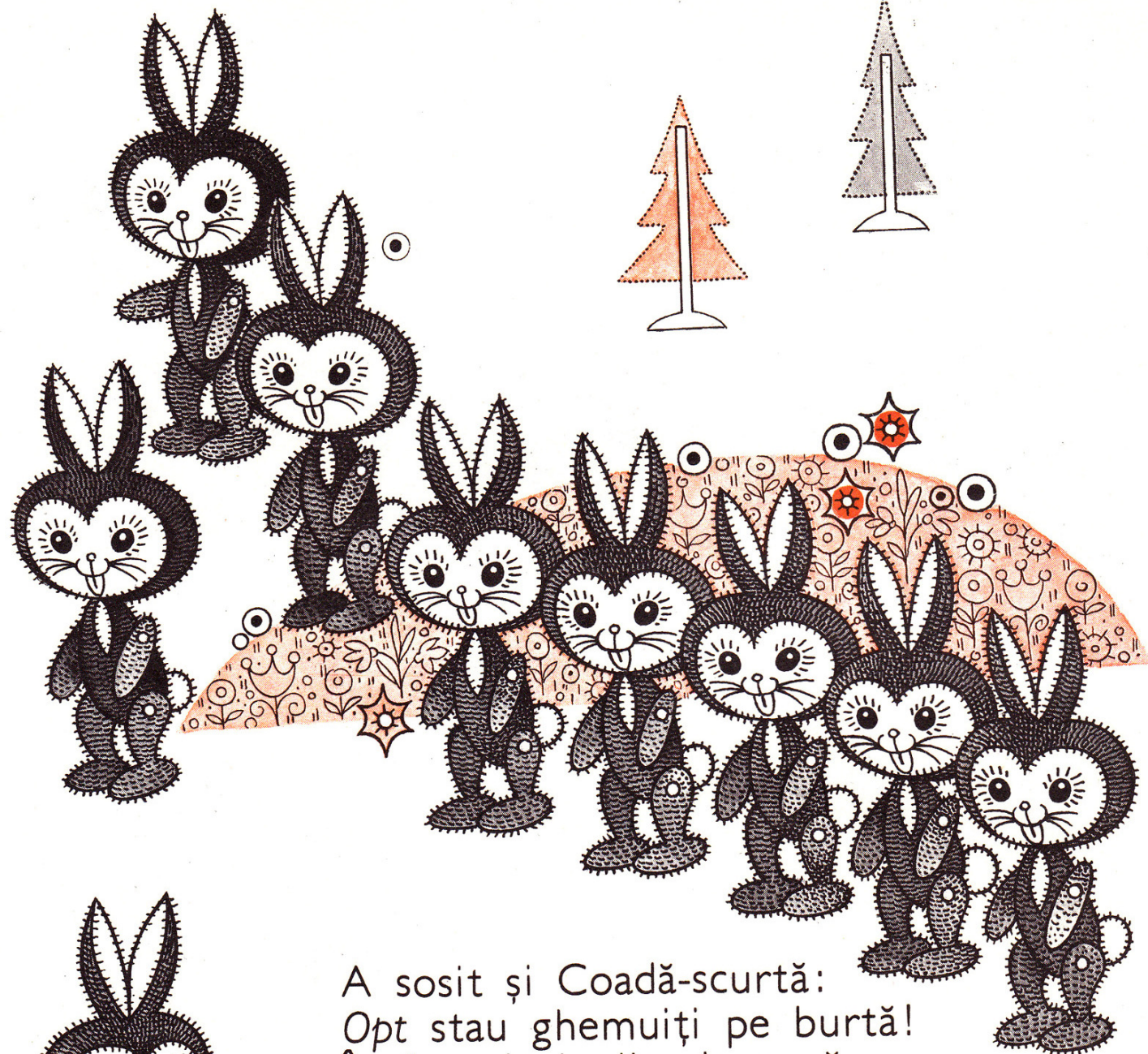
Cinci stau ca soldații-n rînd!
Cînd sărind și cînd pe brînci,
Printre ierburile-adînci

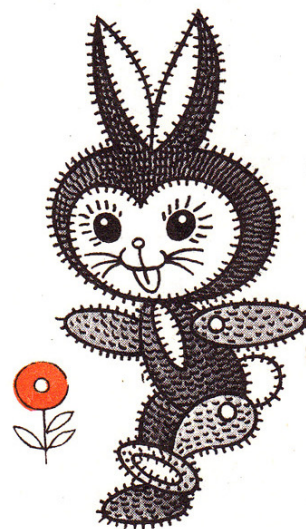
S-a ivit un altul. Șase
Rod frunzișurile grase!

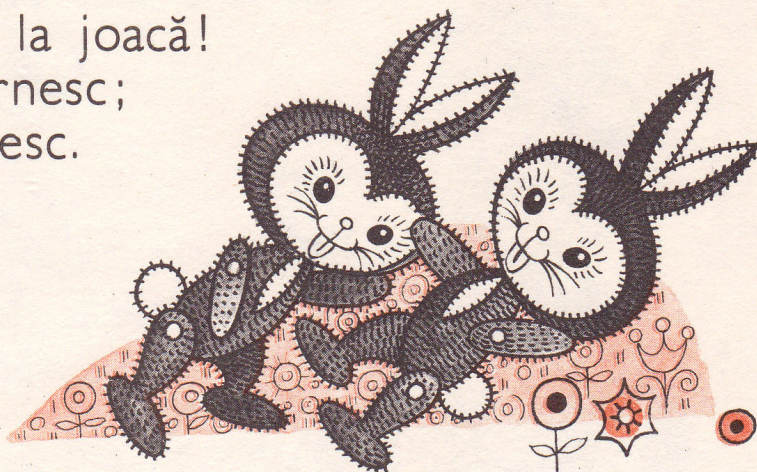
— Hai și tu cu semnu-n barbă
Iacă, șapte sînt în iarbă!

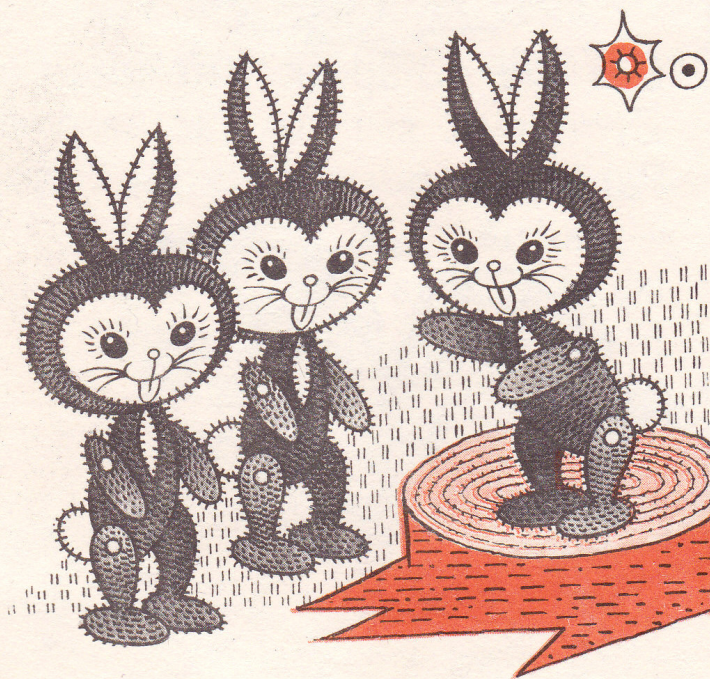
A sosit și Coadă-scurtă:
 Opt stau ghemuiți pe burtă!
 În frunzișul plin de rouă,
 Vine altul. Cîți sînt? Nouă!
 Iepuroaica se gîndește:
 Numai unul mai lipsește.
 Și-a ajuns tîrîș-grăpiș
 Și al zecelea-n tufiș.
 Iată-i, stau la masă, roată,
 Și înfulecă la toartă.
 Zece-or fi? Nu s-a-nșelat
 Mama, cînd i-a numărat?

După masă, ce să facă?
Strigă unul: — Hai la joacă!
Doi, la luptă se pornesc;
Cinci, o horă învîrtesc.

Trei s-au așezat la sfat:
— Vai ce proști că ne-am speriat!

— Ce zici, mamă?

— Negreșit!
Iepurașul meu iubit!

M

Hai să ne jucăm

iorlăilă, pisicuța,
Tare-i tristă, săracuța...
Ce-i cu ea? De-o săptămînă
N-are nici un ghem de lînă,
Să-l arunce și să-l dea
Dura, dura, pe podea.

Dar pe dulăpior sînt gheme.
Zece sînt și-i tot fac semne.
Parcă-ar spune ghemul roș:
— la-mă repede din coș!
Nu-i bunica să ne vadă,
N-o să iasă nici o sfadă.
Mîța sare rostogol,
Ghemul fuge mototol.
Îl pîndește, se repede,
Îl aruncă și îl pierde,
Cînd pe masă, cînd sub pat,
Pînă cînd s-a săturat.

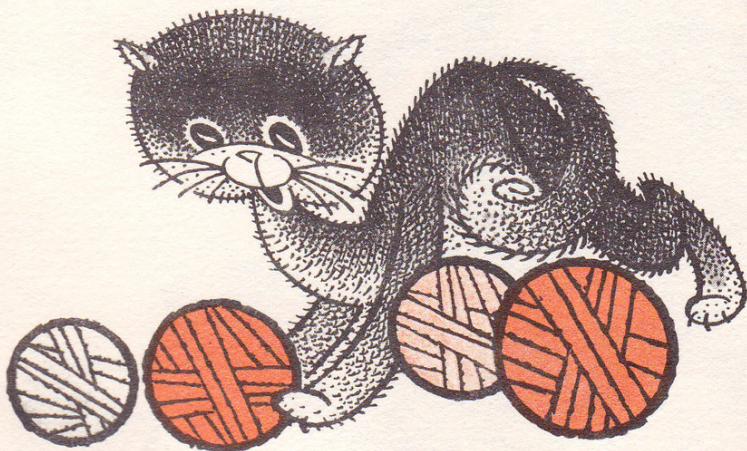
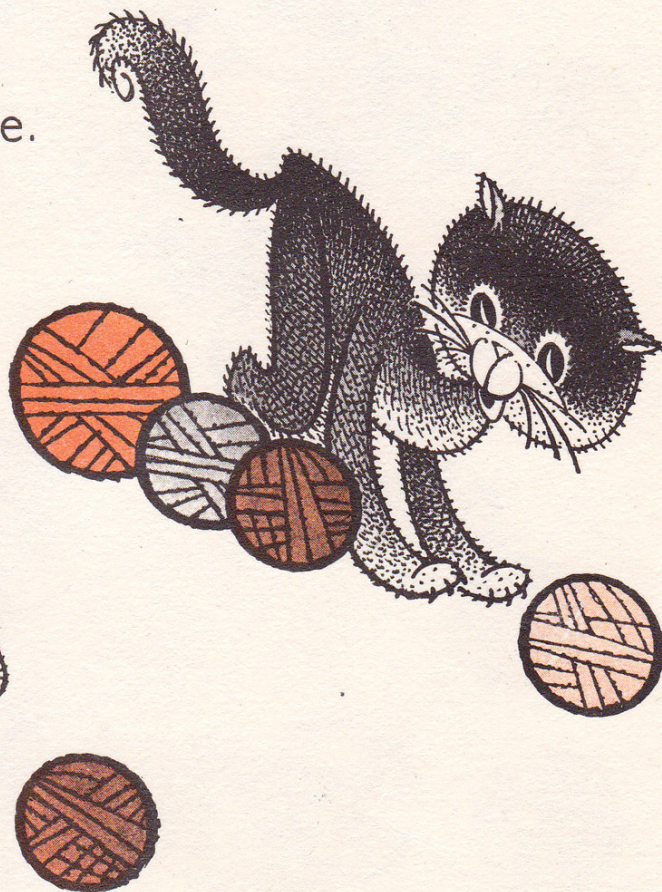
Stă pe gânduri mîța:

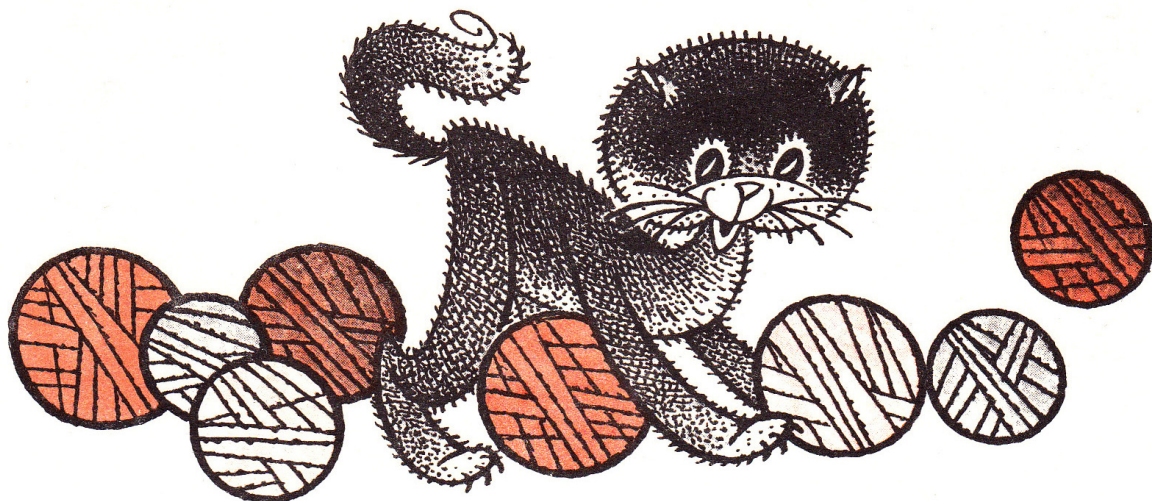
— Miau!

Încă unul am să iau!

Și cu două la un loc,
Toată casa-i numai joc.

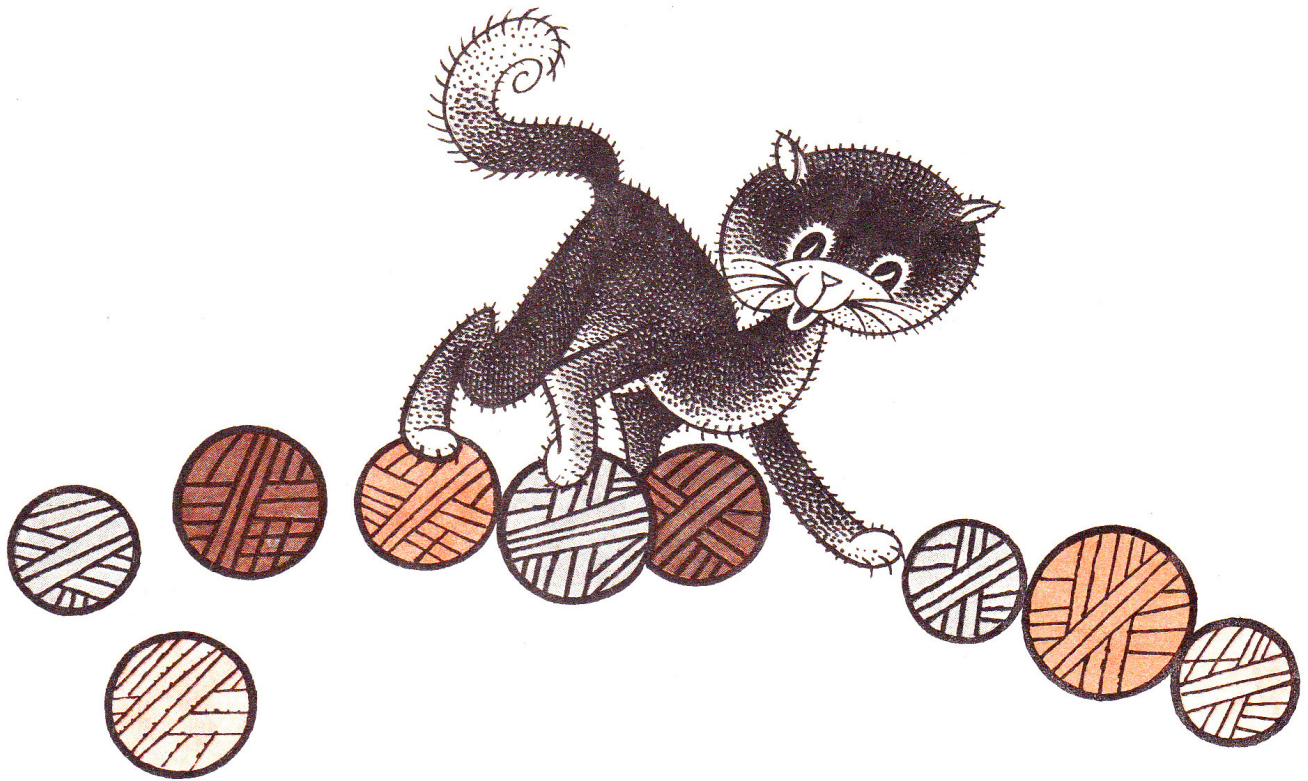
Însă, după-o scurtă vreme,
Iar se-ndreaptă către gheme.
Joaca astfel e în lege,
Cu trei gheme, se-nțelege.

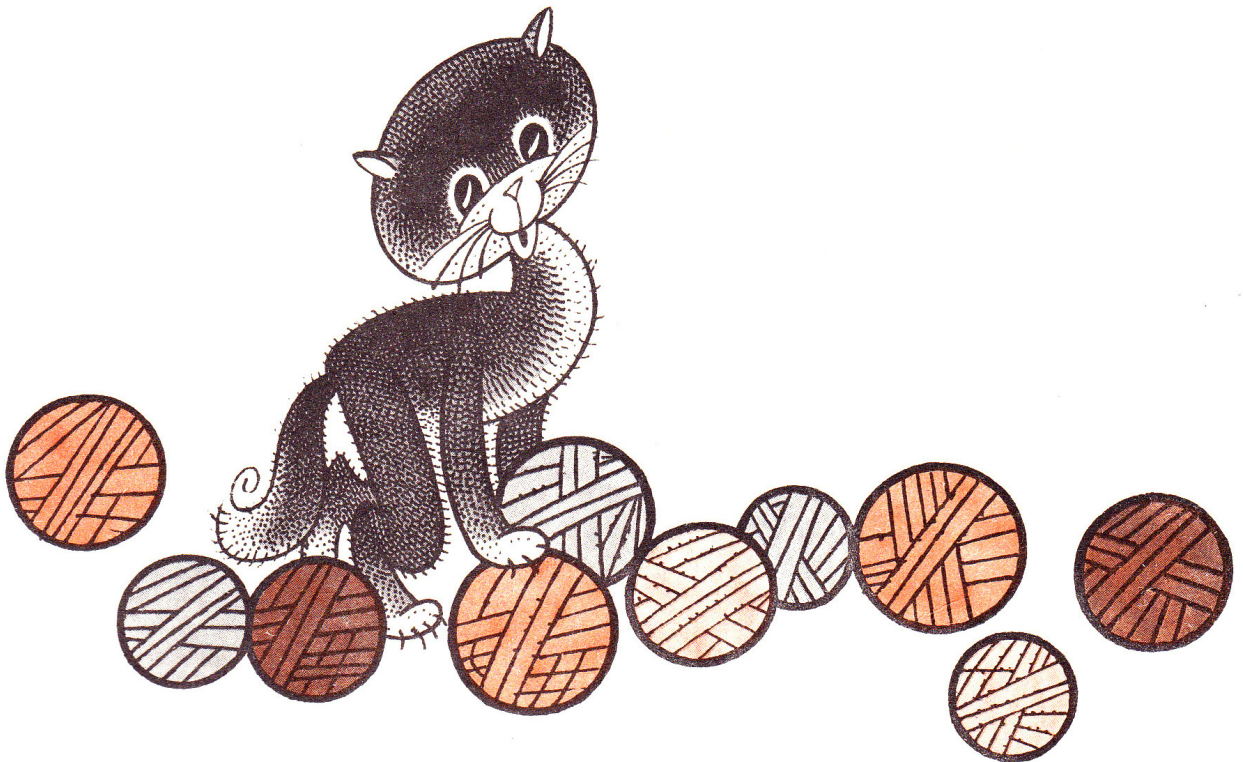

Sare mîța ca o țurcă
Și cu firele se-ncurcă.
— Dar și trei e prea puțin,
Zice dînsa-ntr-un suspin.
Mai ia unul. Patru are.
Patru tot puțin îi pare.
Cinci și șase, și așa,
Toate ghețele le ia:

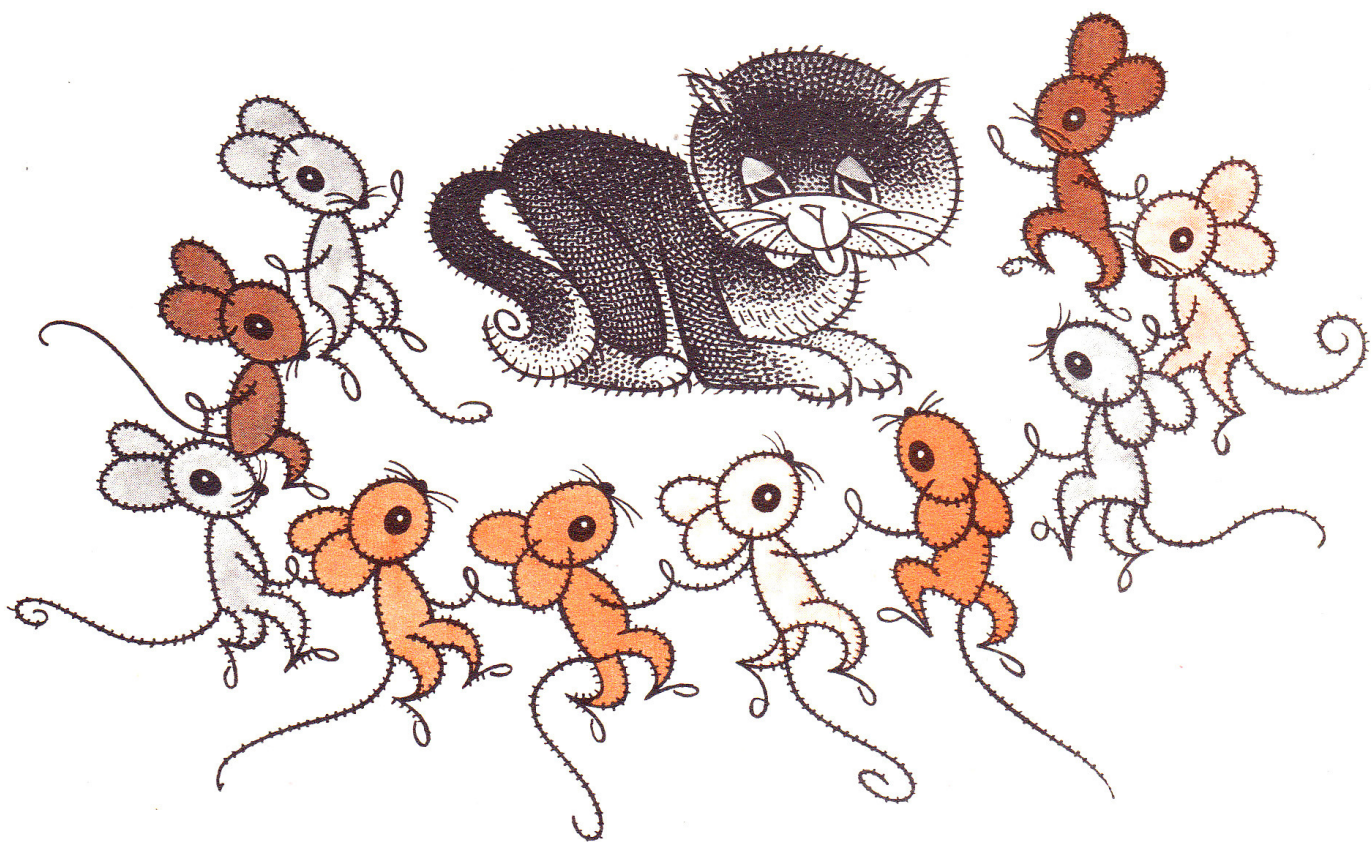

Şapte, opt şi nouă, zece.
Astfel trece vremea, trece...

Miorlăilă s-a culcat
Istovită, lângă pat.
Toarce. Strânge-ncet lăbuța...
Și visează pisicuța
Că nu-s gheme-n jurul ei,
Ci sînt zece șoriceî.

Ce am ?

Am un năș,
Pe obraz.
Unu.

Ochi am doi,
Ca și voi.
Unu, doi.

Am trei nasturi la hăinuță,
Ilenuță.
Unu, doi, trei.

Am și patru buzunare,
Le-a țesut mama și-o floare.
Unu, doi, trei, patru.

Și mai am cinci degețele,
Parcă sînt lumînărele.
Unu, doi, trei, patru, cinci.

Să socotim

Urcă ursul către munți,
Cu ursacii săi mărunți,
Iar în frunte e ursoaica —
Că-i tare zorită maica.
— Greu la deal, mai stai un pic,
Zice ursul cel mai mic.

Dar ursoaica vreme n-are,
Își ia puii la spinare.
Cîți stau veseli de-a călare?
Și acuma, ia să-mi spui,
Cîți sînt toți, și urși, și pui?

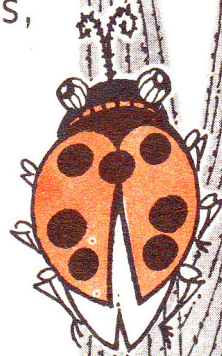
P

e dealul rotat,
Şade moşul bosumflat.
Mai încolo, încă trei,
Dar ceva mai tinerei.
Doi se văd coalea sub mal.
Cîţi dovleci sînt în total?

m o gîză,
Buburuză.

Şapte puncte are-n spate;
Trei sînt sus, dar cîte-s jos,
Pe spatele ei lucios?

S

ase fluturi, în grădină,
Se rotesc lîng-o sulfină.
Mîța stă și mi-i pîndește.
Hector latră și-o gonește.
Doi din fluturii zglobii
S-au ascuns în bălării.
Ceilalți zboară tocmai sus
Socotiți-i, cîți s-au dus?

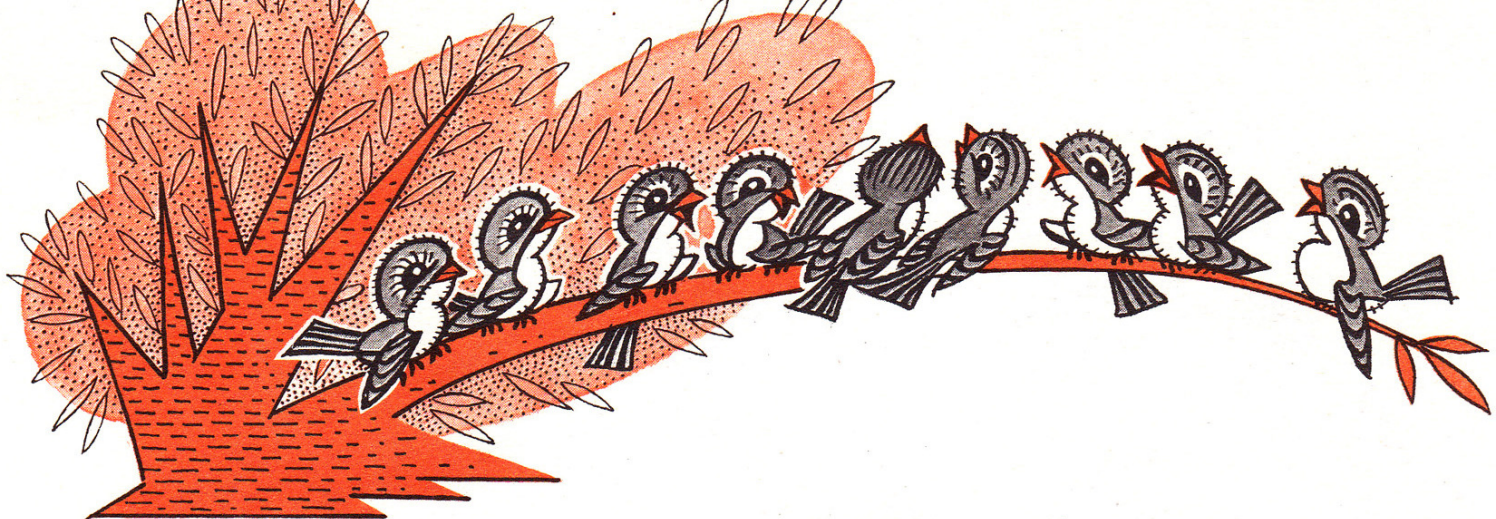

loșca ploșca,
 Pe cărare,
 Duce puii la plimbare:
 Șapte pui cu foamea mare!
 Ciup de ici, ciup de colea,
 Se pierdură în vîlcea.

Șade cloșca sus pe grui
 Și tot strigă după pui:
 — Unde-s puii mei voinici?
 Patru vin grăbiți:
 — Aici!
 — Unde-s ceilalți?
 — Noi nu știm!
 — Cîți lipsesc?
 — Să socotim!

N

ouă vrăbii, pe o cracă,
Gureșe stăteau la clacă.
Speriate și-au luat zborul
Cînd a duduît tractorul.
Șase zboară către sat.
Cîte-n iarbă s-au lăsat?

A

u plecat pe apa mare
Boboceii la plimbare.
Ce s-o fi-ntîmplat pe drum?
Nu se mai văd nicidecum!
— Nouă-au fost, i-a prins
Vreun val?

Strigă gîsca de pe mal.
Trei sub salcie plutesc,
Doi în trestii picotesc.
Cine oare poate şti
Cîţi în scorbură or fi?

alcă gîsca-n două labe,
Pe picioarele ei slabe.
Tot pe două labe, rața
Părăsește cotineța.
Altă gîscă stă alene,
C-un picior vîrît sub pene.
Dacă păsările astea
Se pornesc la drum, spre baltă,
Cîte labe-s laolaltă?

S

ase ciori, dinspre pădure,
Au venit cu gînd să fure.
Stau pe gard și croncănesc.
Vînătorii le ochesc.
Trag cu pușca. Două cad.
Cîte-au mai rămas pe gard?

Hai acum să desenăm

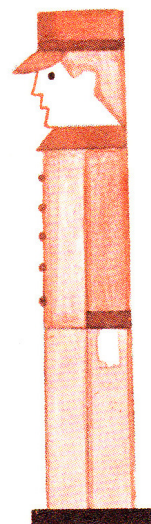
S
7

i-acum vreți să învățați
Cifrele să desenați?
Căci de spui doi iepurași,
Sau de zici trei copilași,
Semnul 2 sau 3, de zor,
Trebuie pus în dreptul lor.
Uite tabla, uite creta.
Cine-ncepe? Margareta?
Ascultați, vă spun îndată
Aste cifre cum arată.

Chipul cifrelor

1

parcă e un băț
Șugubăț.
Poartă chipiul tras,
Cu cozorocul pe nas.

2

se-ndoaie ușor
Pe picior,
Gâtul, vezi, e cam așa
Cum îl are lebăda.

3

a fost un ineluș
Pe deget învîrtecuș.
Meșterul l-a rupt în două
Să-i dea folosință nouă.

3

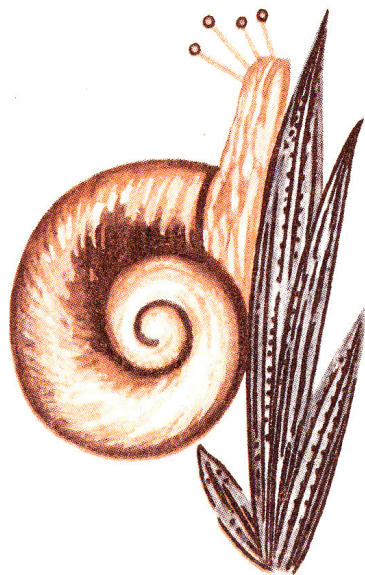
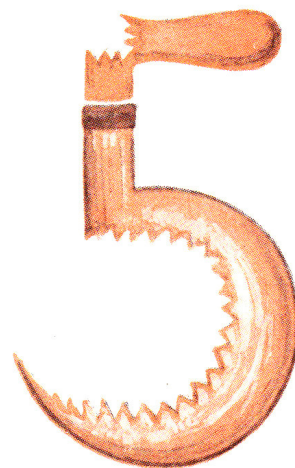

4

scaun ar părea.
Cu spătarul în podea
Și picioarele în sus.
Cine oare-așa l-a pus?

5

,se poate să mă-nșel,
E o seceră de-oțel.
Dar, deși unealta-i nouă,
Coada ei e frîntă-n două.

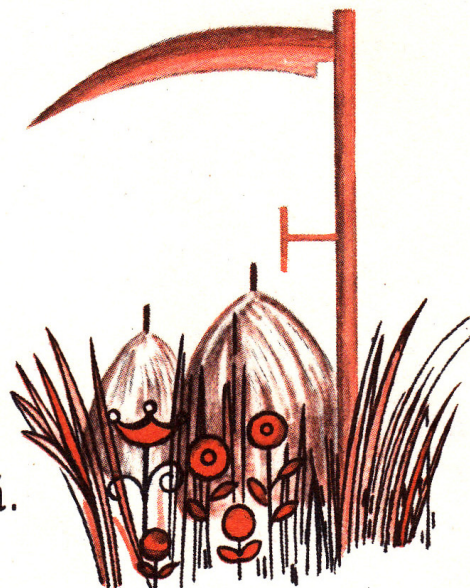

6

e un melc rotit,
În căsuță răsucit.
Parcă-ar vrea să se răstoarne
Și să scoată-n grabă coarne.

7

parcă-ar fi o coasă.
Nu vă temeți, nu-i tăioasă.
Are coadă lungă,
Să-i ajungă.

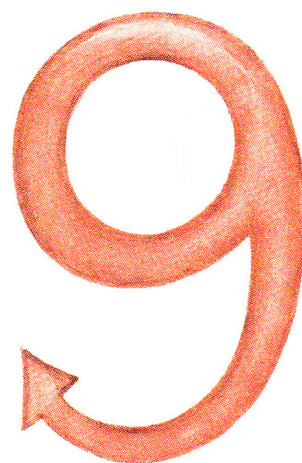

8

e-așa ca un colac
Cu miere, cu mac.
Nu-l mâncați,
Că vă-nșelați.

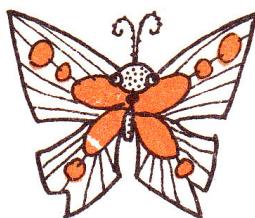
un cârlig să fie?
Cine știe?
Este greu de-asemuit,
Dar e nouă, negreșit.

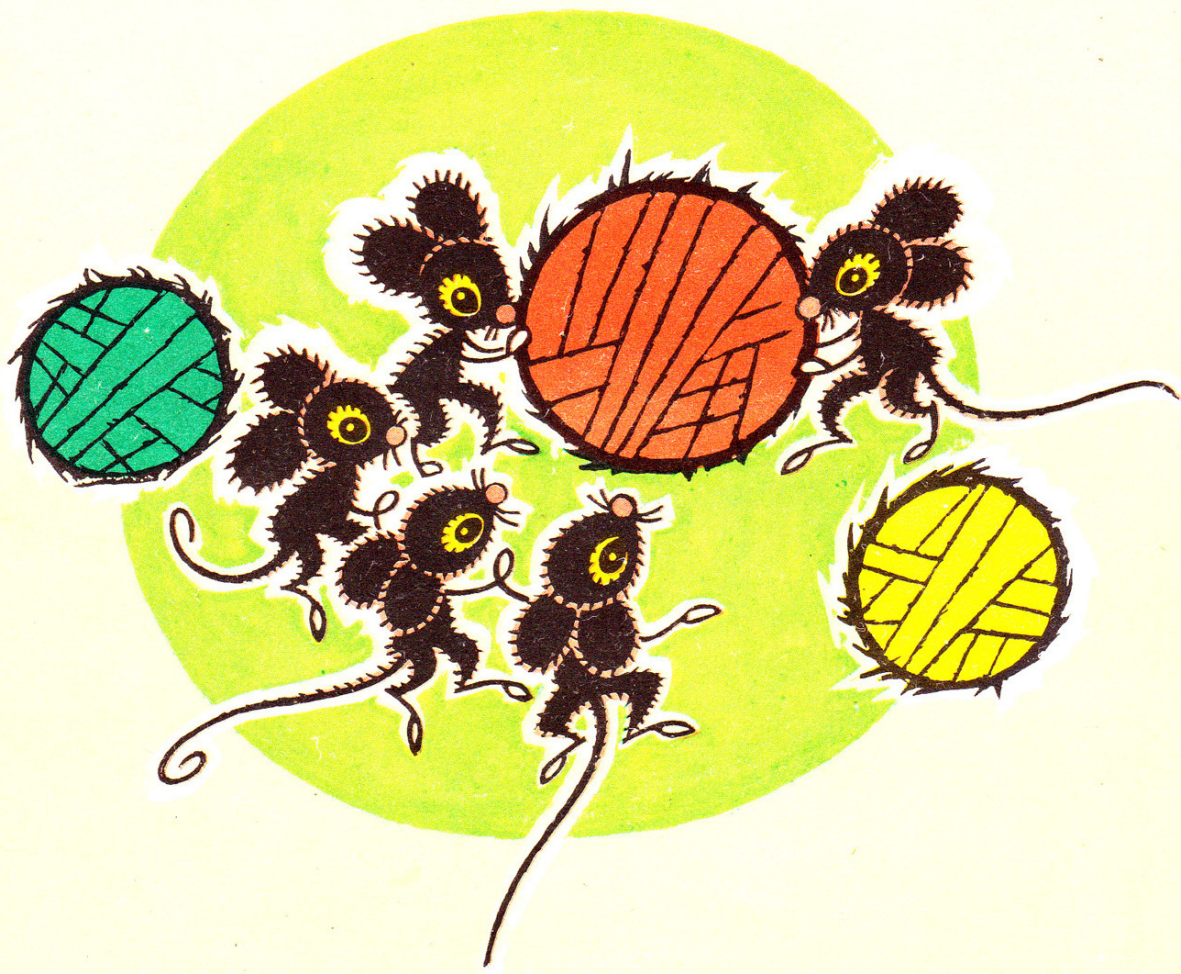

vă trimite vestea
Că s-a încheiat povestea
Și-a semnat, precum îmi pare:
Un băț c-un covrig la spinare.

Cuprins

Dacă numeri pîn-la zece	
Nimeni nu te-ntrece	3
Hai să ne jucăm.....	10
Ce am?.....	15
Să socotim	17
Hai acum să desenăm	26
Chipul cifrelor	27

LECTOR: GEORGETA PĂSĂRIN
TEHNOREDATOR: FL. PREDĂ
BUN DE TIPAR: 9.III.1981. APĂRUT: 1981
COLI DE TIPAR: 4.
ANUL EDIȚIILOR ANTERIOARE: 1971
TIPARUL EXECUTAT SUB COMANDA NR. 305 LA
ÎNȚEPRINDEREA POLIGRAFICĂ SIBIU
ȘOSEAUA ALBA IULIA NR. 40
REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

<http://cartilecopilarieimele.wordpress.com>